

Το χρονικό...

Για το Σάββατο 2/2, στις 7 το απόγευμα, οι νεοναζί της χρυσής αυγής και το συνάφι τους διοργάνωναν πορεία στην πλατεία Κολοκοτρώνη για την επέτειο των ιμίων. Την ίδια μέρα, κι ενώ υπήρχε κάλεσμα αριστερών οργανώσεων για αντισυγκέντρωση στην ίδια πλατεία, ξεκινάει πορεία αναρχικών, αντιεξουσιαστών και κάποιων από τους αριστερούς που καλούσαν, από τα προπύλαια προς την πλ. Κολοκοτρώνη για την κατάληψή της και τη ματαίωση της φασιστοσύναξης. Κι ενώ η πορεία κινείται στη Σταδίου, συναντά πριν την πλ. Κολοκοτρώνη διμοιρίες των ματ μαζί με φασίστες που βρίσκονταν από νωρίς στο χώρο. Ξεσπούν συγκρούσεις μεταξύ αντιφασιστών και φασιστών – ματ, με πλέον έκδηλη και ορατή τη συνεργασία των δύο τελευταίων, κατά τη διάρκεια της οποίας τραυματίζονται 2 αντιφασίστες με μαχαίρι (ο ένας σοβαρά) από χρυσαυγίτες, οι οποίοι μπεινοβγαίνουν με μεγάλη κάλυψη και άνεση, ανάμεσα στις διμοιρίες των ματ.

Ο κόσμος οπισθοχωρεί προς τα προπύλαια και κλείνει την πανεπιστημίου, ενώ λίγο αργότερα 200 αντιεξουσιαστές που βρίσκονταν στο Σύνταγμα σε συγκέντρωση ενάντια στο 4ο συνέδριο βιοτεχνολογίας, κατευθύνονται κι αυτοί στα προπύλαια και ενώνονται με τον εκεί συγκεντρωμένο κόσμο. Ξεσπούν συγκρούσεις με τα ματ, στήνονται οδοφράγματα, ενώ μετά από μεγάλη χρήση δακρυγόνων και αποκλεισμό του ευρύτερου χώρου από διμοιρίες, καταλαμβάνεται από τους συγκεντρωμένους η πρυτανεία του πανεπιστημίου Αθηνών.

Μέσα σ' αυτό το έκρυθμο κλίμα βγαίνει εισαγγελική απόφαση για απαγόρευση της πορείας των φασιστών. Οι καταληψίες της πρυτανείας καλούν στις 7 το απόγευμα σε πορεία, ως μια συλλογική απάντηση στα γεγονότα που εκτυλίχθηκαν το πρωί. Με το που κατεβαίνει η πορεία στο δρόμο δέχεται σφοδρή επίθεση από πολλές διμοιρίες που την έχουν περικυκλώσει, ρίχνοντας δακρυγόνα μέσα στο πλήθος και ξύλο σε όποιον έβλεπαν μπροστά τους. Ο κόσμος κατευθύνεται προς τα Εξάρχεια τα οποία σε λίγο ζώνονται από διμοιρίες. Εν τέλει, προσάγονται πάνω από 100 άτομα στη ΓΑΔΑ, τα οποία αφήνονται ελεύθερα αργότερα, ενώ σε ένα άτομο προσάπτονται κατηγορίες σε βαθμό πλημμελήματος.

Σ' αυτό το σημείο κρίνεται απαραίτητο να τονισθεί, αφενός η εγκληματική ανευθυνότητα των αριστερών οργανώσεων που καλούσαν στις 2μ.μ. το Σάββατο στην πλατεία Κολοκοτρώνη, χωρίς να έχουν πραγματική προοπτική να υλοποιήσουν αυτή τους την απόφαση, βάζοντας σε κίνδυνο άτομα που ενδέχεται να κατευθύνονταν εκείνη την ώρα εκεί, θέτοντάς τους βορά στους φασίστες. Αφετέρου την ανεκδιήγητη στάση αριστερών – με ελάχιστες εξαιρέσεις – που αποχώρησαν από τα προπύλαια ενώ υπήρχαν τραυματισμένοι σύντροφοι στο νοσοκομείο και ενώ πραγματοποιούνταν συγκρούσεις γι αυτό το λόγο στην πανεπιστημίου, και μετά από λίγη ώρα συνομιλούσαν στα κανάλια με μπάτσους και μαχαιροβγάλτες φασίστες καταδικάζοντας «τη βία από όπου κι αν προέρχεται»...

Το σκηνικό του Σαββάτου έρχεται μέσα σε ένα, κοινωνικά, έντονα φορτισμένο κλίμα. Το τελευταίο χρονικό διάστημα έχουν πραγματοποιηθεί δεκάδες επιθέσεις, χτυπήματα και απόπειρες εμπρησμού από παρακρατικούς σε αυτοοργανωμένους χώρους (θερσίτης, στέκι περιστερίου, στέκι παπεί, κατάληψη λέλας караγιάννη) πολιτικούς χώρους και στέκια που δραστηριο-

2 Φλεβάρη, αντιφασιστικό μπλόκο στα Προπύλαια

ποιούνται σε γειτονιές (πρωκάτ, ιλισός, λέσχη υπογείως στην καλλιδρομίου, κίνημα στην πόλη κ.ά.) σε γραφεία σωματείων (σερβιτόρων – μαγείρων, μισθωτών τεχνικών, βιβλιοϋπαλλήλων, εργαζομένων σε φροντιστήρια) αλλά και επιθέσεις σε μετανάστες (όπως οι εισβολές και οι ξυλοδαρμοί σε σπίτια μεταναστών στο Αιγάλεω, στο Ρέντη και τα Χανιά, αλλά και μεμονωμένα χτυπήματα) και σε άτομα που δεν τους άρεσε η εμφάνισή τους (μαχαίρωμα ατόμων στο Φυσικό και στο Θησείο, πριν και μετά από ετήσια φασιστοσύναξη).

Άσχετα με το εκάστοτε υποκείμενο της καθεμιάς από τις παραπάνω ενέργειες είναι ορατό ότι πρόκειται για μια αλληλουχία δράσεων που σκοπό έχουν να ανακόψουν τη δραστηριότητα αγωνιστών και πολιτικών χώρων που με τη δράση τους δημιουργούν αναχώματα στις επιθετικές κινήσεις της κυριαρχίας αλλά και την πρόκληση φόβου σε μετανάστες.

Κι όσο γι αυτούς που χαρακτήρισαν τα γεγονότα του Σαββάτου «πρωτοφανή» έχουμε να πούμε ότι η μνήμη τους είναι, τουλάχιστον, ασθενής. Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που χρυσαυγίτες πλαισίωσαν διμοιρίες των ματ και συμμετείχαν ενεργά μαζί τους εναντίον διαδηλωτών κατά τη διάρκεια συγκρούσεων έξω από το πολυτεχνείο μετά το τέλος φοιτητικής πορείας. Αλλά και τότε που πέρασαν ανενόχλητοι μέσα από αστυνομικές δυνάμεις και επιτέθηκαν και μαχαίρωσαν 3 άτομα σε αντιφασιστική συγκέντρωση στο πάντειο που έγινε μετά τον εντοπισμό οπλοφόρου φασίστα στη σχολή. Και τότε αποχώρησαν με αστυνομική κάλυψη. Και υπάρχουν πολλά ανάλογα περιστατικά. Ούτως ή άλλως είναι γνωστή η σχέση που έχει η χρυσή αυγή με τις ελληνικές μυστικές υπηρεσίες, όπως και ότι πολλά μέλη της χρυσής αυγής είναι αστυνομικοί.

Η κοινωνική μνήμη, σε καμία περίπτωση, δεν καθορίζεται από τις τηλεοπτικές λήψεις.

Είναι, λοιπόν, οφθαλμοφανές ότι οι φασίστες δεν αποτελούν ούτε μια «ακραία συμμορία» ούτε μια παρεκτροπή από τη δημοκρατική ομαλότητα, αλλά συμπληρωματικό κομμάτι του κράτους και της δημοκρατίας για την καταστολή και τον εκφοβισμό τόσο κοινωνικών αγωνιστών όσο και μεταναστών και ατόμων που παρεκκλίνουν από την επιβεβλημένη κανονικότητα.

Αυτοί είναι οι φασίστες, αυτοί ήταν πάντοτε. Το έχουμε πει άπειρες φορές: όπου δεν φτάνουν τα γκλοπ της δημοκρατίας, φτάνουν τα μαχαίρια των φασιστικών συμμοριών της. Ό,τι δεν μπορεί να διεκπεραιώσει ο επίσημος κρατικός μηχανισμός λόγω «δημοκρατικών προσχημάτων», αναλαμβάνουν να το φέρουν εις πέρας οι φασιστικές παραφυάδες του.

Τη χρονική στιγμή που κράτος και αφεντικά εξαπολύουν μια σφοδρή επίθεση που επεκτείνεται σε όλο το φάσμα του κοινωνικού βίου (εργασιακά, ασφαλιστικό, εκπαιδευτικό, αναπτυξιακή καταστροφή του περιβάλλοντος κ.α.) η κοινωνία συσπειρώνεται γύρω από το κράτος και το εθνικό ιδεώδες. Η αυξημένη συντηρητικοποίηση της κοινωνίας, η εθνικιστική ιδεολογία, οι ρατσιστικές αντιλήψεις καθώς και η διάχυτη απάθεια και ο ατομικισμός αποτελούν πάτημα για τη φασιστική – παρακρατική δράση. Σ' αυτήν την κατεύθυνση συμβάλλει και η «επίσημη», κοινοβουλευτική πλέον, παρουσία της ακροδεξιάς (ΛΑΟΣ) και η αναγνώριση και νομιμοποίησή της τόσο απ' τα μμε όσο και από ολόκληρο το πολιτικό φάσμα (συμπεριλαμβανομένης και της αριστεράς, εξωκοινοβουλευτικής και μη). Μόνο τους τελευταίους μήνες δόθηκε τηλεοπτικό πάτημα στην χρυσή αυγή περισσότερες φορές από ποτέ - με παρευρισκόμενους στα τηλεοπτικά πάνελ διάφορους συνομιλητές «της αριστεράς και της προόδου κι ακόμα παραπέρα»...

Απέναντι στην ιδεολογική και κατασταλτική επίθεση του κράτους και των παρατρεχάμενων του ενάντια σε κοινωνικούς χώρους, αγωνιστές και μετανάστες αυτοοργανώνουμε και οξύνουμε την κοινωνική μας δράση, στεκόμαστε εχθρικά απέναντι στην εθνική τους σαπίλα και αλληλέγγυοι στους μετανάστες, συλλογικοποιώντας τις αρνήσεις μας στο δρόμο και σε όλα τα πεδία του κοινωνικού ανταγωνισμού. Να στείλουμε τους φασίστες εκεί που ανήκουν, δηλαδή στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας, και να καταστήσουμε ορατή την προοπτική του τέλους του κόσμου της εξουσίας.

αντιεξουσιαστικό στέκι παντείου

στο ισόγειο του γυάλινου κτιρίου